

Tarptautiniai Biblijos studijų užsiėmimai

Liepos 5 d. pamoka

Tikintis šimtininkas

**Pagrindinė eilutė: „Jėzus, tai išgirdęs, nustebo ir tarė tiems, kurie ėjo paskui jį: „Iš tiesų sakau jums: tokio didelio tikėjimo neradau net Izraelyje.“
Mato 8:10**

**Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Mato 8:5-13**

Per savo žemiškąją tarnystę Kristus atliko daug stebuklų Kapernaume, kuris buvo Galilėjoje, įskaitant šimtininko tarno išgydymą. Šiame pasakojime, nors nėra rašytinių įrodymų, kad šis tarnas buvo geras, galima daryti prielaidą, kad šimtininkas buvo tvarkingas žmogus. Tokie žmonės paprastai ieškojo ir įdarbindavo paklusnius tarnus. Be to, pokalbyje su mūsų Viešpačiu jis pareiškė, kad yra įpratęs, jog jo tarnai vykdo jo nurodymus. Nors centurionas buvo pagonis, jis pasiūlė Jėzui tiesiog ištarti žodį. Jis tikėjo, kad Viešpats turi galingų jėgų, kurioms nereikia, kad Jis asmeniškai aplankytų ir palies tarno, kad jį išgydytų. Mato 8:5–9

Mūsų pagrindinė eilutė atskleidžia, kad Jėzus stebėjosi romėnų šimtininko tikėjimu. Kita vertus, žydai kentėjo nuo netikėjimo, kad Jis iš tiesų yra jų seniai pažadėtas Mesijas. „Aš jums sakau: daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir sėsis su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, vadinamuoju „“, dangaus karalystėje. Bet karalystės vaikai bus išmesti į išorinę tamsą: ten bus verksmas ir dantų griežimas. Ir Jėzus

tarė šimtininkui: „Eik savo keliu; ir kaip tu tikėjai, taip tau ir bus padaryta.“ Ir jo tarnas buvo išgydytas tą pačią valandą.“ Mato 8:11-13

Šiuose žodžiuose mums yra pamoka, kad Jėzaus galios buvo beribės. Be to, jo palaiminimai mums yra proporcingi mūsų pasirengimui juos priimti tikėjimu; nes „be tikėjimo“ neįmanoma patikti Dievui. (Hebrajams 11:6). Taigi tie, kurie negali pasinaudoti tikėjimu, negali dalytis palaiminimais, siūlomais pagal dangiškąjį pašaukimą, bet turi laukti, kol žemėje bus įkurta Dievo šlovinga karalystė. Mato 6:10

Dangiškosios karalystės klasės branduolys nuo Sekminių dienos trejus su puse metų buvo žydų, kol Kornelijus buvo priimtas kaip pirmasis atsivertęs pagonis. Nuo tada „skiriamoji siena“ tarp žydų ir pagonių, kuri anksčiau trukdė pastariesiems visapusiškai dalytis Dievo malonėmis, buvo nugriauta. (Efeziečiams 2:14). Nuo to laiko iki dabar Viešpats „šaukė“ ir rinko mokinius iš visų tautų.

Nors ištikimieji žydai turės dalį dangaus karalystėje, tauta buvo atmesta ir įmesta į pasaulio „tamsa“. Jie „verkė ir griežė dantimis“ beveik dvidešimt amžių. Tačiau, pagal Raštus, ateis laikas, kai Dievas maloningai atleis jų nuodėmes ir išgelbės juos nuo tautinės aklumo. (Jeremijas 31:31–34). Jie bus palaiminti, kartu su visomis žemės giminėmis, Mesijo karalystėje. Pradžios 12:3; 28:14

Kiek Dievo pašvęstieji šventieji turėtų džiaugtis šiuo nuostabiu pasirūpinimu. Visi, kurie priims išgelbėjimo pasiūlymą ir paklus Dangaus Tėvo didingam planui įtvirtinti taiką ir teisumą per amžius,

pasieks tobulą ir amžiną gyvenimą žemėje.
Apreiškimo 21:1-5